kisſendab ma pealt minno pole." Küll püdis Kain omma ſũũd warjata ja wabbandada; agga temma tappetud wenna werri tũnnistas temma wasto, temma ſüdda ärkas ülles, kartuſes pöggenes temma ühhest kohhaſt téiſe, ja ütles wimaks Jſſandale: mo ſũ on ſurem, kui et ſedda wöiks andeks anda! Ta pöggenes omma wannemate ja omma wénnakeste ja õekeste eest, ja läks omma naeſega ärra hommiko pole.

Kõik tulleb waewaks õelale,
Mis temma kũrja teeb,
Patt langeb koormaks kaelale
Ja hinge rahho ſöõb.

Tuul wälja peal, leht metſa all
Teeb hirmo, kabbinat;
Ja pärraſt ilma ello tal
On kartuſt, wabbinat.

Seſt nõua õiguſt, waggaduſt
Siin ellus hauani,
Et ſũũd ja hinge wiggaduſt
Ei ſaaks ſa taewani.

---

4. Eſſimeste innimeste pikk igga ja nende ſigginemine.

Ma = ilm ja temma himmo lähhäb hukka; agga, kes Jummala tahtmiſt teeb, ſe jääb iggaweste.
1 Joann. 2, 17.

Eſſimeſed innimeſed ellaſid wägga kaua, ja et meil küll teädmata, mis aasta arro neil olli; ſiis on ommeti iſſienneſeſt möista, et nende lodud ja walli ello wiis, nende igga pikkendas, ja nenmad ſelle läbbi wannemaks piddid ſama kui nende järgmiſed.

Peame, ſedda luggedes, Jummala holekandmiſt ja ettemurretſemiſt immeks pannema ja kiitma. Seſt ſedda wiſi agga olli wõimalik, et lapſed ja laſtelapſed ja nende järgmiſed teäda ſaid ja õppiſid, mis nende wannemad omma ello aegas maiapiddamiſe, põlloharrimiſe ja mitme mu asjade poleſt leidnud ja tũnnud hea ja tulluſa ollewad. Adam ſai ühhekſa ſadda kolmkümmend aas-